

der statsministeren nu, at den danske regering er modstander af forhandlinger med Arafat?

Så siger statsministeren, at disse selvmordsbomber skal palæstinenserne stoppe. Jamen mener statsministeren, at man kan arrestere Arafat og forhindre ham i ethvert initiativ til at kontrollere situationen og så bagefter påstå, at han kontrollerer terrorbomber? Det er jo – undskyld udtrykket – noget vrøvl.

Jeg vil godt bede statsministeren uddybe den besynderlige bemærkning om, at han ikke vil forhandle.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kræver somme tider betydelig indsigt at sætte sig ind i hr. Keld Albrechtsens kringlede tankegang som nu f.eks. påstanden om, at jeg skulle have sagt, at man ikke skal forhandle med Arafat. Det har jeg overhovedet ikke udtalt mig om.

Tværtimod kan jeg sige, da nu hr. Keld Albrechtsen tilsyneladende har gjort forsøg på at følge med i, hvad jeg har sagt rundtomkring, at i Athen, som hr. Keld Albrechtsen refererede til, gjorde jeg det meget klart, at israelerne må indse, at uanset hvad de måtte mene om Arafat, så er han altså lederen af den palæstinensiske autoritet, og derfor er det ham, man skal forhandle med. Det har jeg gjort krystalklart.

Men det er også klart min opfattelse, at Arafat i tidens løb ikke har gjort nok for at stoppe terrorbombningerne, og det er jeg jo ikke den eneste, der mener. Jeg står her med en udtalelse fra FN's generalsekretær fra den 4. april, tror jeg, hvor FN's generalsekretær udtaler, at formand Arafat har kapacitet til at udvise politisk lederskab. Det er altså sagt på et tidspunkt, hvor Arafat ellers har været, skal vi sige isoleret i sit hovedkvarter.

Så jeg er ikke den eneste, der siger, at Arafat burde gøre noget mere. Men jeg vil gerne understrege: Arafat er den, der er til rådighed for forhandlinger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er da glad for, at statsministeren trods alt gik lidt på tilbagemot med det sidste svar; det er jeg da glad for.

Men jeg vil godt gentage mit spørgsmål, for nu siger statsministeren med henvisning til en FN-udtalelse, at Arafat har ressourcer til at lede. Jovist, det kan godt være, han har det, men han har jo ikke nogen organisation at lede, når han sidder indespærret af israelerne. Nu håber jeg,

at han kan få adgang til at drøfte sagerne med sine rådgivere. Jeg ved ikke, om statsministeren har oplysninger om, om det allerede er sket. Det håber jeg kan komme til at ske. Men han har jo ikke haft nogen muligheder for at lede noget som helst.

KL 13.25

Jeg går ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at man ikke først reelt kan spærre manden inde og afskære ham fra enhver kontakt med omverdenen og så bagefter påstå, at han ikke gør nok for at bekæmpe terrorismen. Det synes jeg er uanstændigt, vil jeg gerne sige til statsministeren. Det er ikke en kampagne, der burde være en dansk statsminister værdig, så jeg håber jo, vi kan få præciseret, at selvfølgelig kan man ikke sidde indespærret og så samtidig løse verdens problemer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Allerførst et enkelt ord om hr. Keld Albrechtsens teknik her i salen, som jeg håber alle har lagt mærke til, nemlig at først beskylder hr. Keld Albrechtsen mig for at have et eller andet vanvittigt synspunkt. Når jeg så præciserer, at det er det rene vrøvl, så siger hr. Keld Albrechtsen, at nu er jeg på tilbagemot. Det giver jeg ikke noget for.

Så til det saglige indhold i sagen her. Det, det drejer sig om, er at sige til Arafat og til palæstinenserne: Nu må terrorbombningerne stoppe. Gør hvad I kan for at stoppe dem! Og så sige til israelerne: I må trække jer tilbage fra de besatte områder. Der skal være våbenhvile. Sæt jer til forhandlingsbordet! Målet må være, at to stater, Israel og Palæstina, kan leve fredeligt side om side inden for sikre og garanterede grænser. Det er det, det drejede sig om.

Jeg synes, det er lidt væsentligere end de småting, som hr. Keld Albrechtsen opholder sig ved her i salen i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare bede statsministeren endnu en gang om at besvare det spørgsmål, jeg stillede: Om man kan spærre en mand inde, hindre ham i kontakt med omgivelserne og så samtidig påstå, at han gør for lidt ved tingene. Det er bare det. Og det bragte statsministeren tvivl om ved, at statsministeren rent faktisk antydede, at den palæstinensiske regering ikke gjorde, hvad den kunne for at bekæmpe terroren i den nuværende situation. Jamen det antydede statsministeren.